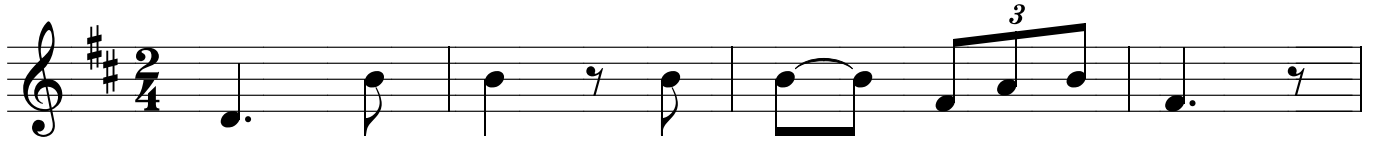
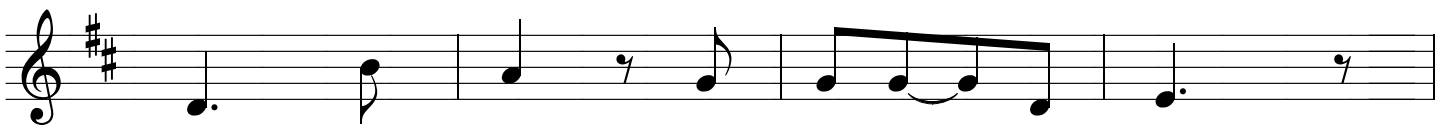

Bước Lẻ Lơi

Cung Nhật

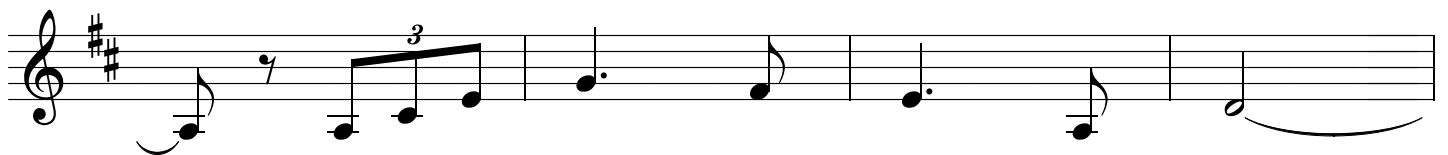
Chiều đã xuống, nắng tắt, đường thưa vắng dần.

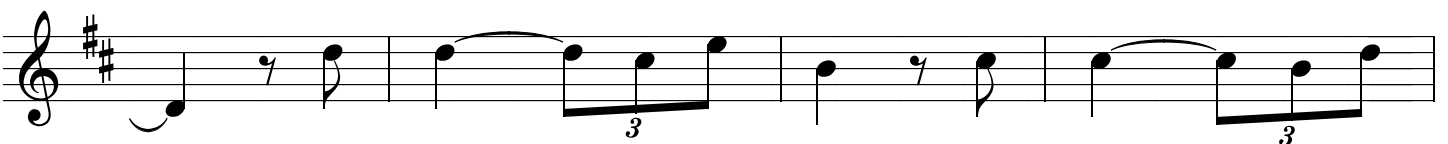
Đèn đã lên đêm đen như dày thêm.

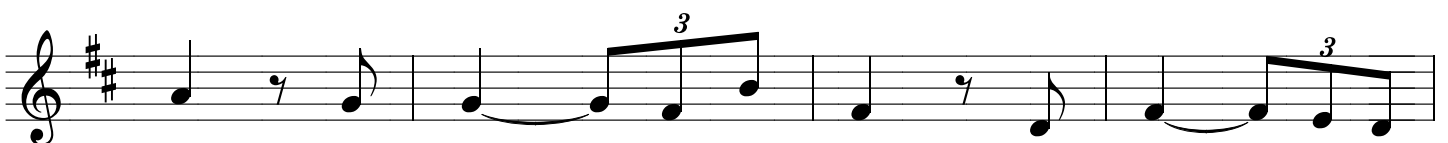
Người đã về, đã về bên bếp hồng,

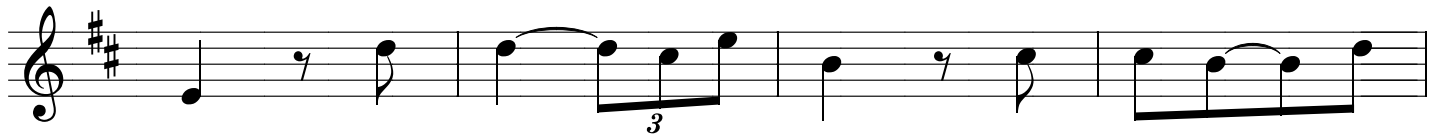
còn riêng ta với nỗi đau độc hành.

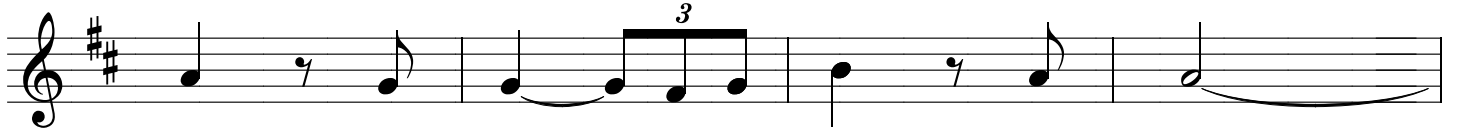
Nơi đây là chốn nào? Ai qua không tiếng

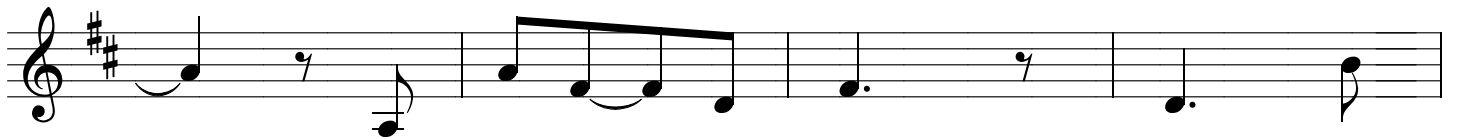
chào, hai vai nặng gánh sầu, vội bước đi về

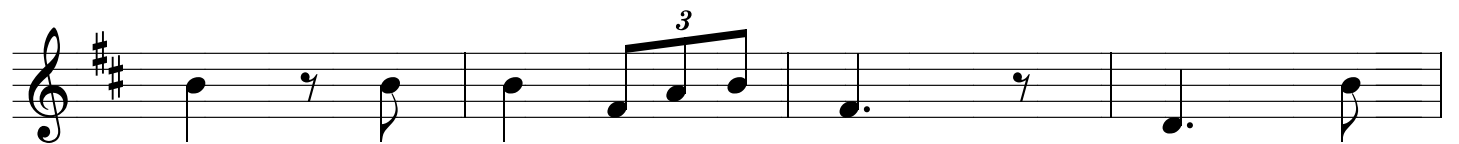
đâu? Mai sau còn có gì? Khi tan cuộc tối

thì, bao nhiêu niềm cay đắng mang theo.

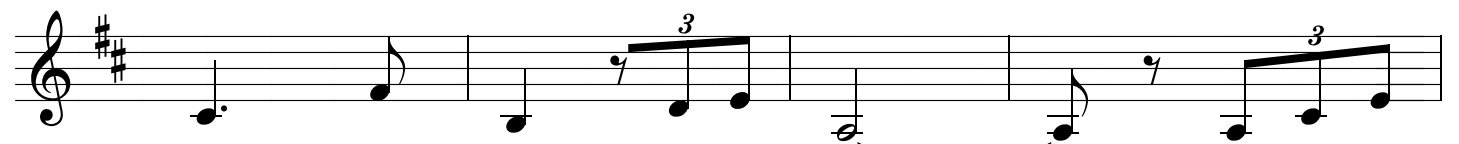
Lừa dối nhau mà chi? Lòng đã

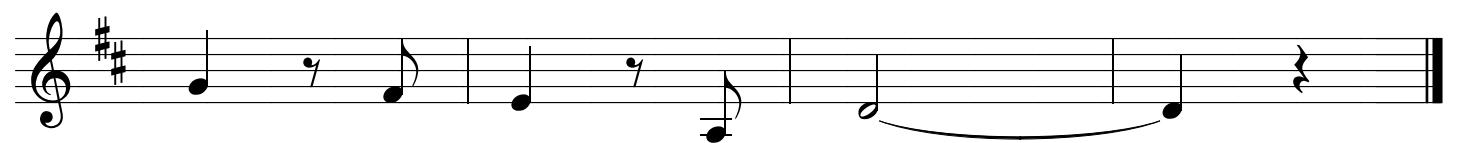
tắt, giá buốt, lời cay đắng lời. Tình vẫn

vương thêm đau thương mà thôi. Mưa lén

về, ngỡ ngàng trên mắt người, đường khuya ôm

kín bước chân lẻ loi.